

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecătorii – Petru Moraru și Dumitru Mardari,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Comrat din 30 iunie 2008 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, declarat de avocatul Ion Cerga în numele inculpaților, în cauza penală în privința lui

Ibrișim Hristofor Hristofor, născut la 26 mai 1950, originar și domiciliat or. Comrat. str. Benderschi 51,

și

ÎM „SU-CANAL”, înregistrată la 25 noiembrie 1997, nr. de înregistrare 137019259, Cod fiscal 1002611001060, adresa juridică: mun. Comrat, str. Sovietscaia, 9.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.11.2007 - 30.06.2008;

Instanța de apel: 09.09.2008 - 14.11.2008;

Instanța de recurs: 08.07.2009 – 10.11.2009;

Instanța de apel: 04.02.2010 - 08.06.2010;

Instanța de recurs: 13.07.2011 – 24.01.2012;

Instanța de apel: 03.07.2012 - 08.04.2013;

Instanța de recurs: 10.12.2013 – 16.04.2014;

Instanța de apel: 03.10.2014 - 16.01.2015;

Instanța de recurs: 14.07.2015 – 02.12.2015.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 30 iunie 2008, Hristofor Ibrișim a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 6000 (șase mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 229 Cod penal, la amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 6000 (șase mii) lei.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Hristofor Ibrișim, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă, amendă în mărime de 450 (patru sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a

9000 (nouă mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 (doi) ani.

ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 229 Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 20000 (douăzeci mii) lei, fără privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea, în mod solidar, de la Hristofor Ibrîșim și ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, în beneficiul SA „Balîc” a sumei de 1077800 (un milion șaptezeci și șapte mii opt sute) lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3435 (trei mii patru sute treizeci și cinci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut în fapt, că Hristofor Ibrîșim, în baza dispoziției primarului interimar al mun. Comrat, nr. 126 din 28 aprilie 2007 și ordinului directorului ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, exercitând în perioada 28 aprilie 2007 - 03 iunie 2007, funcțiile directorului ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, sarcina principală a căreia era recepționarea și curățarea apei uzate în scopul asigurării protecției mediului înconjurător și fiind în perioada respectivă o persoană cu funcție de răspundere, împuternicită cu drepturi și obligații privind înfăptuirea acțiunilor cu caracter administrativ de dispoziție și organizațional-gospodăresc, încălcând Regulamentul ÎM „Su-Canal” mun. Comrat din 01 decembrie 2005 și Fișa postului directorului ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat din 01 iunie 2005, a manifestat neglijență și nu și-a îndeplinit în modul corespunzător obligațiile de serviciu, în următoarele circumstanțe.

La 10 mai 2007, în rezultatul unor deficiențe tehnice a încetat să funcționeze pompa principală la stația de pompare a ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, care pompa apele uzate și nepurificate din camera de recepție a stației de pompare, ce venea din colectorul central de scurgere în instalațiile de purificare.

În scopul neadmiterii inundării clădirii stației de pompare, pentru înfăptuirea operativă a lucrărilor de reparație privind înlăturarea defecțiunilor tehnice apărute și pornirea pompei, a fost închisă supapa de blocare a colectorului central de scurgere și încetată recepția în camera de primire a stației de pompare a apelor nepurificate, care au început să se strângă în colectorul central de scurgere.

La rândul său, Hristofor Ibrîșim, fiind obligat în conformitate cu p. 1, partea II. a Fișei de post a directorului ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, de a conduce activitatea de producere administrativă și financiar-economică a întreprinderii, și la fel în conformitate cu p. 8 al capitolului II al instrucțiunii nominalizate, de a soluționa problemele, ce țin de activitatea financiar-economică și administrativă de producere a întreprinderii conduse de el, în conformitate cu art. 30 al Regulamentului ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, răspunderea personală față de situația de la întreprindere, dispunând de posibilitatea reală de a ordona procurarea urgentă a pieselor de schimb necesare pentru pompă și de a înlătura urgent defecțiunile tehnice apărute, neîndeplinindu-și în modul corespunzător obligațiile de serviciu, ca consecință a unei atitudini neglijente față de ele, nu a ordonat la timp procurarea detaliilor de rezervă necesare pentru pompă și nu a organizat din timp înfăptuirea operativă a lucrărilor de reparație pentru înlăturarea defecțiunilor tehnice apărute, în urma cărui fapt, în perioada 10 mai 2007 - 22 mai 2007, apele curgătoare utilizate și neprelucrate în urma

defecțiunilor tehnice și nefuncționarea pompei, au umplut colectorul central de scurgere și prin fântânile de vizitare în râul Ialpug, care se revarsă în lacul s. Congaz, r-nul Comrat, au impurificat apele de pe suprafața bazinelor date, în legătură cu care fapt, calitatea parametrilor hidrochimici a apelor s-a înrăutățit, fapt care a dus în perioada din 27 mai 2007 – 03 iunie 2007, la pieirea peștelui-marfă, care viețuia în lacul Congaz, r-nul Comrat în cantitate de 47250 kg în sumă de 945000 lei și a puietului de pește (segoletki) în cantitate de 6340 kg în sumă de 132800 lei, în total 53590 kg în sumă totală de 1077800 lei, cauzându-i arendașului SA „Balic” un prejudiciu în proporții mari, care la fel a dus la consecințe grave, care se exprimă în cauzarea unui prejudiciu în proporții mari rezervelor de pește ale lacului Congaz, r-nul Comrat.

Așadar, prin acțiunile neglijente descrise, Hristofor Ibrișim, a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 329 alin. (2) pct. b) Cod penal, neglijența în serviciu, adică neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat a unei atitudini neglijente față de ele, dacă acestea au cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, care au provocat alte urmări grave.

Tot el, în circumstanțele indicate, știind că conform art. 45 lit. a) al Legii nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, în scopul protecției resurselor acvatice sunt interzise deversarea în apele de suprafață, în canalele de irigare și de desecare a apelor uzate neepurate, a celor poluate termic și radioactive a apelor contaminate cu germeni patogeni și paraziți, a produselor sau reziduurilor petroliere și a altor poluanți și în conformitate cu art. 37 lit. e) Codul apelor, potrivit căruia era obligat să asigure epurarea normativă a apelor reziduale, a manifestat neglijență și neîndeplinindu-și conștiincios obligațiile de serviciu, a admis poluarea suprafeței cu apă a râului Ialpug și lacului Congaz, r-nul Comrat, cu ape uzate și nepurificate, care s-a soldat cu pieirea peștelui marfă în cantitate de 47250 kg în sumă de 945000 lei și a puietului de pește (segoletki) în cantitate de 6340 kg în sumă de 132800 lei, în total 53590 kg, în sumă totală de 1077800 lei, cauzând astfel daune în proporții mari resurselor piscicole ale lacului Congaz, r-nul Comrat.

ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, a fost condamnată pentru faptul, că fiind persoană juridică, una dintre sarcinile ei de bază fiind recepționarea și purificarea apei de canalizare în scopul asigurării protecției mediului înconjurător, în perioada 28 aprilie 2007 – 30 iunie 2007, în persoana interimarului directorului ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, Hristofor Ibrișim, care era obligat să efectueze controlul îndeplinirii sarcinilor și obligațiilor indicate și care activa întru îndeplinirea lor, încălcând Regulamentul ÎM „Su-Canal” mun. Comrat din 01 decembrie 2005, a admis poluarea suprafețelor cu apă a râului Ialpug și lacului Congaz, r-nul Comrat cu ape uzate și netratate, cauzând un prejudiciu în proporții considerabile resurselor piscicole ale lacului Congaz, r-nul Comrat, în următoarele circumstanțe.

La 10 mai 2007, în rezultatul defecțiunilor tehnice apărute, a încetat să funcționeze pompa principală a ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, care pompa apa uzată și nepurificată din camera de recepție a stației de pompare, care venea din colectorul central de scurgere în instalațiile de curățare.

În scopul neadmiterii inundării clădirii stației de pompare, pentru îndeplinirea operativă a lucrărilor de reparație privind înlăturarea defecțiunilor tehnice apărute și

pornirea pompei, a fost închisă supapa de blocare a colectorului central de scurgere și încetată intrarea în camera de recepție a stației de pompare a apelor de canalizare utilizate și netratate, care au început să se strângă în colectorul central de scurgere.

La rândul său, ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, în persoana directorului interimar, Hristofor Ibrîșim, fiind obligată în conformitate cu p. 26 al Regulamentului ÎM „Su-Canal” mun. Comrat de a asigura protecția mediului înconjurător, precum și în conformitate cu art. 37 lit. e) Codul apelor, privind asigurarea epurării normative a apelor reziduale, dispunând de posibilitatea reală de a ordona procurarea urgentă a pieselor de schimb necesare pentru pompă și înlăturarea urgentă a defecțiunilor tehnice apărute, în urma neîndeplinirii în modul corespunzător de către Hristofor Ibrîșim a obligațiilor de serviciu, ca consecință a unei atitudini neglijente față de ele, nu a ordonat la timp procurarea detaliilor de rezervă necesare pentru pompă și nu a organizat din timp înfăptuirea operativă a lucrărilor de reparație pentru înlăturarea defecțiunilor tehnice apărute, în urma cărui fapt, în perioada 10 mai 2007 - 22 mai 2007, încălcând art. 45 lit. a) al Legii privind protecția mediului înconjurător nr. 1515 din 16 iunie 1993, care stabilește că sunt interzise deversarea în apele de suprafață, în canalele de irigare și de desecare a apelor uzate neepurate, a celor poluate termic și radioactive a apelor contaminate cu germeni patogeni și paraziți, a produselor sau reziduurilor petroliere și a altor poluanți, în rezultatul defecțiunilor tehnice și nefuncționarea pompelor, s-a umplut colectorul central de scurgere și prin fântânile de vizitare, s-au scurs în râul Ialpuș, care se revarsă în lacul s. Congaz, r-nul Comrat, poluând apele de suprafață a bazinelor date, în legătură cu care fapt, calitatea parametrilor hidrochimici a apelor s-a înrăutățit, fapt care a dus în perioada 27 mai 2007 - 03 iunie 2007, la pierirea peștelui-marfă, care viețuia în lacul Congaz, r-nul Comrat în cantitate de 47250 kg în sumă de 945000 lei și a puietului de pește (segoletki) în cantitate de 6340 kg în sumă de 132800 lei, în total 53590 kg, în sumă totală de 1077800 lei, cauzând un prejudiciu în proporții mari rezervelor de peste al lacului Congaz, r-nul Comrat, precum și un prejudiciu material în suma sus-indicată arendașului lacului Congaz, SA „Balîc”.

3. Inculpatul Hristofor Ibrîșim a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în faptele sale.

În motivarea apelului, inculpatul a menționat că materialele cauzei nu demonstrează existența legăturii cauzale între scurgerea apelor reziduale în afluentul râului Ialpuș și moartea peștilor din lacul Congaz, r-nul Comrat.

La fel, a specificat, că nu a fost efectuată o expertiză a peștilor morți, în vederea stabilirii cauzei morții, mai ales că condițiile climaterice erau nefavorabile, fiind 40⁰ C și apa în lac scăzută.

3.1. Avocatul Ion Cerga în interesele ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care persoana juridică să fie achitată.

A remarcat apărarea, că în ședința de judecată reprezentantul părții vătămate a confirmat că în sensul art. 99 Codul apelor, a fost dată o prescripție privind realizarea măsurilor pentru prevenirea și lichidarea efectelor distructive ale apelor, însă SA „Balîc” nu a întreprins careva măsuri de protecție.

La fel, apelantul a indicat că din materialele cauzei nu rezultă care a fost modalitatea de calcul, la evaluarea prejudiciului cauzat SA „Balic”, astfel instanța de judecată este în imposibilitate să determine mărime prejudiciului în vederea soluționării acțiunii civile.

Avocatul a accentuat, că învinuirea nu a prezentat probe plauzibile care ar dovedi legătura cauzală a consecințelor dintre scurgerea apelor comunale în albia râului Ialpug și pieirea peștelui din lacul Congaz, deoarece nu a fost efectuată expertizarea peștelui și determinarea cauzei morții lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 14 noiembrie 2008, au fost respinse ca nefondate apelurile cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a apreciat probele prezentate și just a constatat circumstanțele de fapt și de drept, ajungând la concluzia imposibilității pronunțării unei sentințe de achitare.

Argumentele apelanților privind lipsa legăturii cauzale între scurgerea apelor comunale de scurgere în albia râului Ialpug și pieirea peștelui din lacul s. Congaz au fost apreciate de către instanța de apel ca nefondate, deoarece se combat prin declarațiile martorilor, rapoartele de expertiză și materialele cauzei, probe care au fost cercetate în ședința de judecată și au fost puse la baza sentinței de condamnare.

5. ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului a invocat, că instanța de apel nu a dat deplină apreciere tuturor probelor prezentate la dosar.

5.1. Inculpatul Hristofor Ibrîșim, cu referire la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs împotriva hotărârilor nominalizate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, în baza art. 329 Cod penal.

În motivarea recursului, inculpatul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor probelor prezentate și anume că dânsul fusese numit temporar în funcția de director și nu a cunoscut despre obligațiile ce îi reveneau.

A specificat, recurentul, că a întreprins toate măsurile necesare care depindeau de el pentru evitarea pierderilor, iar circumstanțele privind cantitatea și calitatea pierderilor este neclară, fiind un rezultat al condițiilor climaterice.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2009, au fost admise recursurile declarate de inculpații Hristofor Ibrîșim și ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel în Curtea de Apel Cahul.

6.1. Instanța de recurs a motivat soluția nominalizată prin faptul, că instanța de apel nu a dat răspunsuri convingătoare și temeinice argumentelor invocate de apelanți în apeluri și anume: că Hristofor Ibrîșim a fost numit temporar în funcția de director al ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat și nu a cunoscut despre obligațiunile sale.

Dânsul nu a avut dreptul de a semna documentele financiare, motiv din care și nu s-a putut procura la timp utilajul și detaliile necesare.

Apărătorul Ion Cerga a invocat în apel cu trimitere la declarațiile martorilor Petru Drangoz, Semion Boiarciuc, Veaceslav Serbov, Gheorghe Capsamun, precum că inculpatul a întreprins toate măsurile care depindeau de el pentru repararea pompei.

La fel, instanța de recurs a remarcat că nu a fost elucidat argumentul privitor la cantitatea și cauza morții peștelui și puietului de pește, afirmându-se că dauna s-a produs în rezultatul condițiilor climaterice și ca rezultat greșit a fost soluționată acțiunea civilă.

Cu referire la prevederile art. 21 alin. (3) Cod penal, instanța de recurs a indicat că răspundere penală poartă persoanele juridice, cu excepția celor ce se consideră autorități publice. Iar prin prisma art. 2 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin noțiune de autoritate publică se înțelege orice structură organizatorică sau organ, instituite prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Astfel, instanța de recurs a menționat, că persoana juridică ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat este o întreprindere a municipiului Comrat, care are ca organe de conducere consiliul municipal și primăria, ce se consideră autorități publice.

În consecință, instanța de recurs a remarcat, că nici prima instanță și nici instanța de apel, nu s-au expus asupra acestei situații de drept, privitor la faptul dacă persoana juridică în cauză, este pasibilă răspunderii penale, ori nu.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 08 iunie 2010, au fost respinse ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul Hristofor Ibrîșim și avocatul Ion Cerga în numele ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, cu menținerea sentinței.

7.1. Soluția dată a fost argumentată de către instanța de apel prin faptul că în ședința de judecată s-a stabilit că Hristofor Ibrîșim prin dispoziția Primarului interimar al mun. Comrat nr. 126 din 28 aprilie 2007, și a ordinului directorului ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat din 30 aprilie 2007, în perioada de timp 28 aprilie 2007-03 iunie 2007, îndeplinind funcția de director a ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, fiind împuternicit cu funcții de administrare și dispoziție, și cu caracter de organizare și dispoziție a manifestat neglijență în serviciu și neîndeplinire corespunzătoare a obligațiilor de serviciu, a încălcat cerințele instrucțiunii de serviciu a directorului întreprinderii din 01 iunie 2007. Nu a luat măsurile necesare cu privire la reparația de urgență a pompei de evacuare a apelor reziduale, nu a organizat reparația de urgență a acestei pompe în rezultatul cărui fapt, apele reziduale s-au revărsat în râul Ialpug, iar mai apoi în lacul Congaz, iar ca urmare a pierit pește în cantitate de 47250 kg la un preț de 945000 lei și puiet de pește în cantitate de 6340 kg, la preț de 132800 lei, în total 1077800 lei.

Conform Statutului ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, aceasta este fondată pentru acordarea de servicii persoanelor juridice și fizice în aprovizionarea cu apă și recepționarea apelor reziduale.

Astfel, întreprinderea este o persoană juridică, se află la o balanță de sine stătătoare, are conturile necesare în băncile R. Moldova, ștampila cu stema R. Moldova, poate din numele său să încheie contracte, să i-a asupra sa obligațiuni, să participe în instanțele de judecată în calitate de reclamant și pârât, prin urmare poartă răspundere în rezultatul obligațiilor sale.

Totodată s-a specificat, că fondatorul nu poartă răspundere pe obligațiunile întreprinderii fondate, iar întreprinderea nu poartă răspundere pentru obligațiunile fondatorului.

Potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. a) Cod penal, instanța de apel a considerat, că ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, poate fi trasă la răspundere penală conform legislației naționale.

8. Inculpatul Hristofor Ibrișim în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat hotărârile judecătorești cu recurs, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că:

- instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că dânsul era în calitate de director interimar al ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, iar problema cu pompa deteriorată persista și mai înainte, fapt care se dovedește prin ordinul nr. 78 din 18 octombrie 2004 și actele întocmite din 15 septembrie 2005 și 24 iunie 2005, scrisoarea nr. 213 din 30 iunie 2005, expediate de către ÎM „Su-Canal” mun. Comrat în adresa organelor de stat și ierarhic superioare, cu privire la situația deplorabilă creată;

- instanțele de judecată au admis acțiunea civilă, încasând suma prejudiciului din spusele părții vătămate, dar nu din cantitatea reală a peștelui pierit, deoarece nici un martor participant la strângerea peștelui mort nu l-a cântărit;

- probele de apă pentru efectuarea expertizei nu au fost sigilate, iar martorul Galina Curcubet a explicat că nu este exclus faptul că poluarea apei lacului Congaz a putut avea loc și din cauza murdăriei scurse din râul Ialpug;

- partea acuzării nu a arătat legătura causală între poluarea iazului Congaz și pieirea peștelui, nefiind constatată cauza pieirii peștelui, neefectuându-se expertiza peștelui mort;

- instanțele de judecată nu au dat apreciere juridică faptului că inculpatul era în calitate de director temporar al întreprinderii, fără a-i fi transmise dreptul de a semna actele administrative ale întreprinderii și documentele bancare, nu era persoană cu funcție de răspundere și nu a luat cunoștință cu atribuțiile sale de serviciu.

8.1. ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri privind achitarea ÎM „Su-Canal” mun. Comrat și a lui Hristofor Ibrișim, invocând că:

- ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, ilegal a fost trasă la răspundere penală ca persoană juridică, deoarece întreprinderea a fost formată de către consiliul municipal ca o parte a administrației publice locale;

- instanța de apel în motivarea sa a indicat prevederile art. 21 alin. (3) Cod penal și că potrivit pct. 26 din statutul ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, aceasta trebuie să asigure protecția mediului încunjurător, însă în acest statut nu este nimic indicat referitor la paza mediului încunjurător;

- instanțele de judecată au făcut o interpretare greșită între „rezervele de pește”, care se atribuie la proprietatea statului și „peștele-marfă”, care este proprietatea SA „Balic”, de aceea incorect instanțele au indicat în fapta constatatoare, că „...în perioada 27 mai 2007-03 iunie 2007, la pieirea peștelui-marfă, care viețuia în lacul Congaz, r-nul Comrat în cantitate de 47250 kg în sumă de 945000 lei și puiet de pește (segoletki) în cantitate de 6340 kg în sumă de 132800 lei, în total 53590 kg în sumă

totală de 1077800 lei, cauzând un prejudiciu în proporții mari rezervelor de pește al lacului Congaz, r-nul Comrat”;

- calificarea juridică a faptei ca fiind o infracțiune ecologică este eronată, deoarece în iazul artificial Congaz, niciodată nu au fost și nici nu sunt rezerve de pește ale statului, ci se crește doar pește pentru vânzare, care este prins cum se dorește, cât se dorește și cu ce se dorește, de aceea acțiunea sau inacțiunea inculpaților, care a adus prejudiciu unei persoane juridice nu poate fi calificată drept o infracțiune ecologică;

- instanțele de judecată urmau să verifice dacă în iazul artificial Congaz erau rezerve de pește, din ce constau ele și dacă acestea erau ocrotite de către agenția de stat pentru protecția peștelui;

- instanțele de judecată incorect au calculat prejudiciul cauzat rezervelor de pește, deoarece acesta urma să fie calculat potrivit Legii nr. 149 din 08 iunie 2006 privind fondul piscicol, pescuitul și piscicultura, unde se indică cum trebuie de calculat prejudiciul în cazul prinderii ilegale a peștelui, vânzării sau nimicirii resurselor biologice de apă.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2012, au fost admise recursurile declarate de inculpații Ibrîșim Hristofor și persoana juridică ÎM „Su-Canal”, mun. Comrat, casată total decizia instanței de apel, fiind dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel nu a dat răspunsuri convingătoare și temeinice asupra tuturor motivelor invocate de apelanți, sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

A mai constatat instanța de recurs, că instanța de apel încălcând prevederile art. 436 Cod de procedură penală, nu a îndeplinit conștiincios indicațiile din decizia Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2009, în care practic au fost expuse aceleași motive, plus s-a solicitat verificarea conform art. 21 alin. (3) Cod penal, dacă ÎM „Su-Canal” nu se consideră – autoritate publică.

Colegiul a mai constatat, că instanța de apel superficial a executat aceste indicații, nefiind verificate chestiuni importante cum sunt: cine stabilea tarifele la apă în or. Comrat; dacă ÎM „Su-Canal” putea independent forma bugetul; putea întreprinderea conform art. 63 Cod penal, să fie lichidată sau privată de vreun drept; care sunt serviciile prestate de ÎM „Su-Canal” în or. Comrat.

De asemenea, a mai constatat instanța de recurs, că repetat au rămas neverificate declarațiile martorului Andrei Uzun, care în instanța de judecată a declarat, că a strâns vreo 10 tone de pește în două zile, iar în acte ca șef de grupă a semnat că a strâns peste 20 de tone.

La examinarea acțiunii civile nu s-a ținut cont de prevederile Legii nr. 149 din 08 iunie 2006, privind fondul piscicol, pescuitul și piscicultura, care reglementează restituirea daunelor în anexa nr. 2.

Instanța de recurs a mai invocat că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, inculpații, martorii acuzării indicați în apeluri nu au fost interogați asupra învinuirilor aduse inculpaților în direct în instanța de apel, fapt ce rezultă că nu sunt respectate indicațiile CEDO în spețe analogice și dreptul la un recurs efectiv.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 08 aprilie 2013, au fost admise apelurile declarate de avocatul Ion Cerga în numele inculpatului Hristofor Ibrîșim și în numele ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care: Hristofor Ibrîșim a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 329 alin. (2) lit. b), 229 Cod penal, iar persoana juridică ÎM „Su-Canal” fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestora a elementelor constitutive ale infracțiunii.

10.1. Întru argumentarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță a dat apreciere juridică eronată probelor administrate și prezentate de către procuror și incorect a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate, deoarece în acțiunile acestora lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În acest context, instanța de apel a menționat, că răspunderea penală în baza art. 229 Cod penal, o poartă, inclusiv și persoana juridică.

Astfel, din p. 2 al Regulamentului ÎM „Su-Canal” rezultă, că întreprinderea respectivă a fost creată pentru prestarea serviciilor persoanelor juridice și fizice de alimentare cu apă și de recepționare a apelor reziduale (f. d. 128-129, vol. II), care se afla la bilanțul Primăriei Comrat, iar în conformitate cu art. 21 alin. (3), (4) Cod penal, ÎM „Su-Canal” nu poate fi subiect al infracțiunii prevăzute la art. 299 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat că resursele piscicole ale lacului Congaz, r-nul Comrat, nu pot constitui obiectul infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, deoarece apartenența obiectului, în sensul dispoziției acestui articol - peștele, constituie natura sălbatică, când se află în stare liberă și naturală, ceea ce nici de prima instanță și nici în învinuire, nu s-a stabilit.

A mai remarcat instanța de apel că, SA „Balîc” este creată cu scopul desfășurării activității privind producerea peștelui (lucrărilor, serviciilor) și obținerii veniturilor în urma acestei activități, iar obiectul acvatic (lacul Congaz) nu este indicat în lista obiectivelor acvatice de dezvoltare a pisciculturii în limitele teritoriului R. Moldova, ce se conțin în art. 6 alin. (1) din Legea nr. 149 din 08 iunie 2006 privind fondul piscicol, pescuitul și piscicultura, prin urmare, în privința lui nu poate fi aplicată definiția de „rezerve piscicole”, prevăzută de dispoziția art. 229 Cod penal, ce presupune proprietatea de stat.

Un alt motiv invocat de către instanța de apel, este că SA „Balîc” își desfășoară activitatea pe bază comercială, cu condiția dreptului de proprietate personală a acționarilor asupra bunurilor întreprinderii și cu asumarea riscului pieririi bunurilor, prin urmare la caz lipsește obiectul, ca element al infracțiunii ecologice.

Referitor la latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, instanța de apel a menționat că nici aceasta nu a fost constatată, motivând că, însuși faptul pătrunderii apelor reziduale în lacul Congaz prin râul Ialpuș și pieirea peștelui a fost dovedit în cauză și acest fapt nu a fost contestat de către însuși inculpați.

Totodată, nu a fost dovedită legătura cauzală dintre acțiunile sau inacțiunile inculpatului Hristofor Ibrîșim și consecințele survenite.

Instanța de apel a mai menționat că, din rezultatele analizelor nr. 371 cod 529 din 11 iunie 2007, în proba peștelui SA „Balîc” prezentat pentru cercetare nu au fost

depistate aeromonoza și pseumonoza (f. d. 61-62, vol. I), iar alte rapoarte în privința pieririi peștelui din lacul Congaz, nu au fost prezentate, la fel nu este nici un raport de expertiză privind motivul pierii peștelui.

Referitor la învinuirea inculpatului Hristofor Ibrîșim în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a menționat că, conform dispoziției Primăriei mun. Comrat nr. 126 din 28 aprilie 2007, s-a decis a-i acorda managerului ÎM „Su-Canal” Comrat, S. Cîlicic concediu fără păstrarea salariului în perioada participării la compania preelectorală de la 28 aprilie 2007 până la 03 iunie 2007; a-i încredința șefului sectorului Hristofor Ibrîșim îndeplinirea obligațiilor managerului ÎM „Su-Canal” în perioada lipsei lui S. Cîlicic de la 28 aprilie 2007 până la 03 iunie 2007, (f. d. 113, vol. I).

În baza ordinului directorului ÎM „Su-Canal”, S. Cîlicic, nr. 27 din 30 aprilie 2007, s-a decis a-i încredința șefului sectorului „Conducta de apă”, Hristofor Ibrîșim îndeplinirea obligațiilor directorului (managerului) întreprinderii (f. d. 112, vol. I).

Astfel, inculpatul Hristofor Ibrîșim, temporar a îndeplinit obligațiile managerului întreprinderii ÎM „Su-Canal” din momentul numirii în funcție și până la survenirea accidentului la întreprindere în total 12 zile, începând cu 28 aprilie 2007 până la 10 mai 2007. La numirea în funcție, Hristofor Ibrîșim nu a făcut cunoștință cu instrucțiunea de serviciu a directorului întreprinderii (f. d. 123-135, vol. II).

La stația de pompare principală a ÎM „Su-Canal” defecțiuni ale pompelor erau încă din anul 2002, ce se confirmă prin sesizările anterioare ale conducerii întreprinderii către autoritățile locale și de stat, începând din anul 2002 (f. d. 159-165, 200, vol. II și f. d. 35-47, 255-293, vol. III).

Inculpatul Hristofor Ibrîșim, nu a avut dreptul de semnătură a documentelor bancare și financiare și de aceea, nu a putut să soluționeze operativ chestiunile privind achiziționarea detaliilor de rezervă și a utilajului; nu a fost dovedită îndeplinirea necorespunzătoare de către inculpatul Hristofor Ibrîșim a atribuțiilor sale de serviciu privitor la conducerea întreprinderii ÎM „Su-Canal” mun. Comrat în perioada 28 aprilie 2007 - 28 mai 2007, fapt confirmat prin declarațiile martorilor: Gheorghe Capsamun (f. d. 455, vol. III); Petru Drangoz (f. d. 421, vol. III), Semion Boiarciuc (f. d. 425, vol. III), Veaceslav Serbov (f. d. 436, vol. III), Ivan Lugovscoi (f. d. 514, vol. III) și Galina Sarî-Terzi (f. d. 452, vol. III).

În consecință, instanța de apel a conchis că, inculpatul Hristofor Ibrîșim, ca persoană cu funcție de răspundere, nu a avut posibilitatea obiectivă pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, de aceea nu poate purta răspundere penală, inclusiv, din cauza lipsei laturii subiective a infracțiunii și urmează a fi achitat și în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece fapta lui nu conține elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

11. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței, din motiv că atât în prima instanță cât și în instanța de apel au fost cercetate toate probele prin care se confirmă cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor încriminate, care însă de către instanța de apel au fost interpretate eronat.

A mai invocat procurorul că:

- a fost confirmat prejudiciul în mărime de 1077800 lei, fiind prezentate documente financiare care confirmă cumpărarea și stocarea peștilor în iaz, de asemenea fiind elaborate acte de comision legalizat cu privire la colectarea peștelui mort, calculul dat reieșind și din referința costului peștelui și prin declarațiile martorilor;

- instanța de apel incorect a constatat că ÎM „SU-Canal” nu se consideră subiect al infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, deoarece reprezintă o persoană juridică aparte, indiferent de faptul că se află la bilanțul Primăriei;

- incorect de către instanța de apel a fost stabilită lipsa obiectului juridic prevăzut de art. 229 Cod penal, deoarece în cazul dat obiect al infracțiunii este nu numai rezerva de pește SA „Balîc”, dar și flora rezervei de apă, ce se confirmă prin materialele cauzei și prin concluziile expertizelor, în consecință fiind impurificat și lacul Congaz, fiind prezentă legătura cauzală de impurificare de la ÎM „SU Canal” în râul Ialpuș, iar ulterior în lacul Congaz;

11.1. În cadrul ședinței de judecată în instanța de recurs, procurorul participant a modificat cerințele recursului invocând și prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, motivând că, pronunțarea deciziei a fost amânată de nenumărate ori, fiind semnată de un judecător care era deja demisionat.

11.2. Reprezentantului părții civile SA „Balîc” Zlatov G., invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care: inculpatul Hristofor Ibrișim să fie condamnat în baza art. art. 329 alin. (2) lit. b), 229 Cod penal, iar ÎM „SU-Canal” mun. Comrat să fie condamnată în baza art. 229 Cod penal, cu admiterea acțiunii civile și încasarea solidară de la inculpați în beneficiul SA „Balîc” a sumei de 1077800 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3435 lei.

În motivarea recursului, a indicat că atât de către prima instanță cât și de instanța de apel au fost cercetate probe care confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor încriminate, însă instanța de apel le-a dat o apreciere eronată.

Anume acțiunile inculpaților, în perioada 27 mai 2007 - 23 iunie 2007, au dus la pieirea peștelui pentru consum, care viețuia în lacul Congaz, în sumă totală de 1077800 lei și aparținea arendașului SA „Balîc”.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și reprezentantul părții civile SA „Balîc”, G. Zlatov, casată integral decizia instanței de apel, fiind dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel în Curtea de Apel Bender.

12.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmare la judecarea recursurilor ordinare.

Cu referire la prevederile art. 6 par. 1, 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. art. 25 alin. (4), 37 alin. (2), 39 alin. (1) lit. a) din Legea privind organizarea judecătorească, art. art. 19 alin. (1), 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, instanța de recurs a remarcat, că orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod.

Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege.

Apelurile împotriva hotărârilor judecătorești în cauzele penale se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același pe tot parcursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motive prevăzute de lege, acest judecător este înlocuit de un alt judecător, prin încheiere motivată, emisă de președintele curții de apel, iar cauza se judecă în continuare.

La caz, instanța de recurs a conchis, că prin rezoluția președintelui Curții de Apel Comrat din 03 iulie 2012, cauza penală a fost repartizată aleatoriu judecătorului raportor D. Talai, în completul de judecători în componența: președinte - E. Lazareva, judecătorii D. Talai și E. Dimina (f. d. 190, vol. IV), cauza fiind examinată și finisată la 08 aprilie 2013, în același complet.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 08 aprilie 2013, dispozitivul deciziei a fost pronunțat la aceeași dată și semnat de completul format din judecătorii E. Lazareva, D. Talai și E. Dimina (f. d. 262-264, vol. IV).

La acest aspect, instanța de recurs, a remarcat, că prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 297/11 din 26 martie 2013, a fost propusă Președintelui R. Moldova soluționarea chestiunii cu privire la eliberarea domnului Dumitru Talai din funcția de judecător al Curții de Apel Comrat, în legătură cu depunerea cererii de demisie din propria inițiativă, în baza art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Iar prin Decretul Președintelui R. Moldova nr. 576 din 05 aprilie 2013, Dumitru Talai a fost eliberat din funcția de judecător al Curții de Apel Comrat.

Astfel, instanța de recurs a menționat, că la 08 aprilie 2013, judecătorul Dumitru Talai nu mai era împuternicit să examineze și să semneze decizia contestată, deoarece era deja demisionat din funcția de judecător, mai mult, nu avea nici o împuternicire de la Consiliul Superior al Magistraturii pentru finalizarea examinării dosarelor avute în procedură până la data demisionării.

Prin urmare, prin prisma prevederilor art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de recurs a remarcat, că judecătorul Dumitru Talai urma să fie înlocuit de un alt judecător prin încheiere motivată, emisă de președintele curții de apel, ceea ce nu s-a efectuat.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, au fost admise din alte motive apelurile avocatului Ion Cerga în numele inculpatului Hristofor Ibrîșim și persoanei juridice ÎM „Su-Canal”, în temeiul art. 60 Cod penal, a fost încetat procesul penal intentat în privința inculpatului Hristofor Ibrîșim și persoanei juridice ÎM „Su-Canal” în baza art. 229 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

A fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Ion Cerga în numele inculpatului Hristofor Ibrîșim cu privire la condamnarea acestuia în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, menținând fără modificări sentința.

În temeiul art. 225 Cod de procedură penală, acțiunea civilă înaintată de SA „Balîc”, a fost lăsată fără soluționare, cu dreptul părții civile de a înainta acțiune în ordinea procedurii civile.

În rest, a fost menținută sentința.

13.1. La adoptarea soluției nominalizate, instanța de apel a menționat, că inculpații au fost puși sub învinuire în baza art. 229 Cod penal, pentru fapta săvârșită în anul 2007, sancțiunea maximă prevăzută de acest articol constituind 5 ani închisoare pentru persoana fizică și 3000 unități convenționale amendă, pentru persoana juridică.

Cu referire la prevederile art. 16 Cod penal, instanța de apel a menționat că, infracțiunea respectivă este clasificată ca infracțiune mai puțin gravă, iar în temeiul art. 60 Cod penal, persoanele se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii, au expirat 5 ani.

Totodată, din analiza probelor cauzei, instanța de apel a conchis că motivele invocate în cererile de apel nu și-au găsit confirmare și nu pot fi admise.

Aici instanța de apel a specificat, că prima instanță în mod corect și în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a apreciat probele administrate de către acuzarea de stat, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Așadar, conform titlului de stat, eliberat în baza Hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 561 din 17 iunie 1999, Hotărârea nr. 561 din 17 septembrie 2000 și Hotărârii Guvernului nr. 745 din 03 noiembrie 1995, obiectul acvatic (lacul Congaz) cu suprafața de 308 hectare, situat lângă s. Congaz și s. Beșalma, a fost atribuit SA „Balîc” pentru creșterea și înmulțirea peștelui pe un termen de 25 de ani, până în ianuarie 2025.

Conform actului comisiei membrilor SA „Balîc” și primăriei Congaz din 01 iulie 2007, au fost depistate pe un perimetru de 4 m² câte 60 capete pește mort de diferite soiuri. În urma calculului efectuat, s-au depistat 6340 kg pește mort, ce alcătuiește 945000 lei și puiet de pește (segoletki) în cantitate de 6340 kg, în sumă de 132800 lei, iar în total 53590 kg - în sumă de 1077800 lei.

Prin urmare, în baza probelor enunțate, instanța de apel a remarcat, că daunele aduse resurselor piscicole constituie proporții considerabile, iar în dispozițiile art. 229 Cod penal, nu este specificat ca acest prejudiciu să fie cauzat doar statului.

Astfel, s-a remarcat, că în cazul dat, statul este în drept să supravegheze activitatea beneficiarului, adică a SA „Balîc” și să se folosească de ape pentru irigare și recreație. Resursele piscicole însă, aparțin beneficiarului și el este în drept să-i acționeze pe cei ce le cauzează prejudiciu material în instanțele competente.

Tot aici, instanța de apel a reținut, că faptul distrugerii resurselor piscicole rezultă și din concluzia directorului Centrului Republican de Diagnostică Veterinară din 14 iunie 2007, conform căreia apele lacului Congaz, r-nul Comrat în perioada de referință au fost infectate de apele de canalizare.

Astfel, s-a ajuns la concluzia, că componența infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, a fost realizată prin survenirea consecințelor prejudiciabile resurselor piscicole.

Cu referire la componența infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat că și aceasta a fost confirmată, deoarece Hristofor Ibrișim a deținut funcția de director al ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, iar una din funcțiile lui era supravegherea măsurilor pentru curățarea apei de canalizare în scopul asigurării protecției mediului înconjurător.

Conform fișei postului, inculpatul deținea funcție de răspundere atribuită cu drepturi și obligații privind îndeplinirea acțiunilor cu caracter administrativ de dispoziție și organizațional-gospodăresc.

Respectiv, instanța de apel a subliniat, că inculpatul a dat dovadă de neglijență care a dus la pierderea peștelui marfă și puietului de pește.

În acest sens, instanța de apel a reținut, că din rezultatul examenului de expertiză nr. 31-38 din 14 iunie 2007, se constată că apa în lacul s. Congaz a fost infectată cu ape de canalizare; din depozițiile martorilor și însăși a inculpatului rezultă că în perioada de referință apele de canalizare neprelucrate din cauza defecțiunii pompei, s-au scurs în râul Ialpuș, care se revărsă în lacul s. Congaz, r-nul Comrat.

Deoarece responsabil de starea tehnică a pompei de evacuare a apelor la acel moment era inculpatul, care deținea funcția nominalizată, instanța de apel a conchis existența legăturii cauzale între inacțiunile lui Hristofor Ibrîșim și consecințele nefaste descrise, fapt ce a constituit temei de respingere a argumentului inculpatului privind lipsa legăturii cauzale între acțiunile lui și a consecințelor survenite, fiind apreciat ca o metodă de apărare în scopul evitării răspunderii.

La capitolul dat, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Veaceslav Serbov, potrivit cărora, la disponibilitatea pieselor de rezervă reparația putea fi efectuată în timp de 1-2 zile, însă la 14 mai 2007, adică la câteva zile de la momentul deteriorării, pompa defectată încă nu era demontată, ceea ce dovedește că la acel moment nu s-au întreprins careva măsuri în vederea redresării situației create și evitarea consecințelor survenite (f. d. 157 - 158 vol. I).

La fel, s-au mai reținut și declarațiile martorului Dmitrii Spotarenco, care a menționat că la 12 mai 2007, când a intrat în tura de schimb, reparațiile nu au început, iar el personal nu a primit de la conducere indicații de demontare a pompei defectate (f. d. 106-108, vol. III).

Generalizând cele constatate, instanța de apel a stabilit, că Hristofor Ibrîșim, conștientizând consecințele ce pot surveni, nu a informat organele administrației publice despre accidentul care a avut loc, nu a solicitat ajutorul factorilor de decizie sau a organelor administrației publice locale, suma necesară reparației constituia doar 3845 lei (f. d. 148, vol. II), ceea ce combate versiunea cu privire la lipsa mijloacelor financiare, cu atât mai mult că la conturile întreprinderii la data de 11 mai 2007 erau 23000 lei (f. d. 31, vol. III).

A mai indicat instanța de apel, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 329 Cod penal, se manifestă prin fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpat, care nu și-a îndeplinit obligațiile corespunzător, adică la momentul nepotrivit, într-un mod inexact, necalitativ.

Cu referire la latura obiectivă, instanța de apel a indicat, că în sensul art. 329 Cod penal, se subînțelege o asemenea conduită a făptuitorului când acesta deși acționează în direcția îndeplinirii obligațiilor sale de serviciu, totuși o face într-un mod defectuos, adică altfel decât s-ar fi convenit să le îndeplinească, adică exercitarea unor obligații de serviciu altfel decât este prevăzut în instrucțiunile de serviciu cu abateri de la normele de conduită prescrise. „Atitudinea neglijentă față de atribuțiile de serviciu” în sensul art. 329 Cod penal, presupune o poziție necugetată, negândită, neînțeleaptă a făptuitorului, precum și indiferență și iresponsabilitate.

În concluzie, instanța de apel a menționat, că dauna a fost provocată ca urmare a scurgerii apelor murdare în bazinele acvatiche și din cauza deteriorării pompei ÎM „Su-Canal”; reparația acestei pompe a fost tergiversată și nu au fost întreprinse măsuri necesare și urgente în vederea evitării consecințelor survenite; conducerea ÎM „Su-Canal” nu a întreprins careva măsuri în vederea asigurării bunei funcționări a întreprinderii și reparării pompei de rezervă deteriorate, deși despre acest fapt era cunoscut cu cel puțin 2 săptămâni până la accident; întreprinderea ÎM „Su-Canal” dispunea de surse financiare pentru repararea utilajului deteriorat și evitarea consecințelor survenite.

14. Avocatul Ion Cerga în numele lui Hristofor Ibrîșim și ÎM „Su-Canal”, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, precum și a sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care: în privința ÎM „Su Canal” să fie dispusă încetarea procesului penal în baza art. 229 Cod penal, iar în privința inculpatului Hristofor Ibrîșim să fie dispusă încetarea procesului penal în baza art. 229 Cod penal, și achitarea acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În dezacord cu decizia contestată, recurentul a invocat, că instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor și argumentelor invocate în apelurile apărării.

La acest aspect, apărarea remarcă, că Hristofor Ibrîșim nu a fost împuternicit cu drept de a semna actele bancare, prin urmare nu a fost în stare să întreprindă măsuri în vederea administrării mijloacelor bănești.

Totodată, existența mijloacelor bănești pe conturile bancare ale ÎM „SU-Canal” nu permite administrarea lor fără dreptul de semnătură.

Inculpatului Hristofor Ibrîșim nu i-au fost aduse la cunoștință drepturile și împuternicirile lui în calitate de administrator al întreprinderii municipale, prin urmare el nu putea fi învinuit că contrar Fișei de post nu a îndeplinit atribuțiile sale.

Defecțiunile la stația de pompare au o istorie de mai mulți ani, prin urmare nu poate fi atrasă persoana la răspundere pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de către alte persoane ce nu au asigurat buna funcționare a întreprinderii.

Prin rechizitoriu nu s-a concretizat, prin ce sa manifestat neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu a inculpatului.

Avocatul a specificat, că din declarațiile expertului T. Trofimov, date în prima instanță rezultă că sticlele cu mostre de apă supuse verificării au fost aranjate pe masa sa de serviciu, fără a fi sigilate, fără a fi însoțite de un document sau act de extragere a probelor de apă. Iar despre faptul că proba de apă provine din lacul Congaz, a fost informată verbal de către conducerea instituției.

Așadar, conchide apărarea că nu a fost stabilit dacă probele de apă examinate de către expert provin din lacul Congaz, r-nul Comrat.

Totodată, susține că instanța de apel nu s-a expus asupra inacțiunii posesorului iazului contrar prevederilor art. 99 Codul apelor, (abrogat la 26 octombrie 2013), art. 14 al Legii regnului animal nr. 439- XIII din 27 aprilie 1995, punctul 3.6, 3.7 din regulile veterinar-sanitare privind creșterea peștelui nr. 432-3.

La fel, reiterează avocatul că Hristofor Ibrișim a fost numit temporar în funcția de director și nu a fost cunoscut cu obligațiile ce îi reveneau (f. d. 112 vol. I), însă el a întreprins toate măsurile necesare care depindeau de el pentru a evita pierderile, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor Petru Drangaz, Semion Boiarciuc, Veaceslav Serbov, Ilia Lugovschi, Gheorghe Capsamun.

14.1. Cu referire la temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, avocatul a menționat, că:

- Instanța contrar prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a luat în considerație indicațiile menționate în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2009 și decizia Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2012, cu referire la subiectului infracțiunii prevăzute de art. art. 229, 329 Cod penal, în context cu prevederile art. 21 alin. (3), (4) Cod penal, art. 2 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Subiect al infracțiunii poate fi numai persoana juridică, care, conform art. 21 alin. (2), (3), (4) Cod penal, desfășoară activitate de întreprinzător, în condițiile expuse în alin. (2) lit. a) - c) ale aceluiași articol.

- Instanța formal a respins argumentele apărării, motivând că prevederile art. 229 Cod penal, nu prevăd cauzarea daunelor anume statului, însă legislatorul a inclus acest articol în capitolul IX: infracțiuni ecologice.

- Instanța nu a constatat prin ce a fost afectat echilibrul ecologic, cauzarea daunelor unui agent economic nu poate servi ca un element constitutiv a infracțiunii ecologice. Peștele ce a pierit în lacul Congaz, r-nul Comrat nu poate fi definit ca resursele piscicole. Potrivit art. 2 al Legii regnului animal, peștele din lacul Congaz se definește ca pește industrial: popularea, creșterea și dobândirea peștelui pentru alimentare.

Recurentul este de opinia că peștele industrial crescut de către un agent economic nu poate fi definit ca resurse piscicole.

Totodată, prin infracțiune ecologică se are în vedere un act social periculos, efectuat în mod intenționat sau din neglijență, care încalcă relațiile de conservare a naturii, de mediu, de siguranță publică și cauzează daune mediului, oamenilor, regnului animal și nu agenților economici cu referire la pește industrial.

Mai indică avocatul, că potrivit rechizitoriului, inculpații au fost atrași la răspunderea penală pentru cauzarea daunelor în proporții mari, rezervelor piscicole unui agent economic, pe când obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, sunt sursele sau resursele de apă: izvor, fântână, rezervoare, conducte, jgheaburi de adăpare, canale de irigație, bazine, izvoarele, lacurile, fântânile, rezervoarele, considerând că la caz lipsește obiectul infracțiunii.

În cazul dat, în baza art. 229 Cod penal, inculpații au fost atrași la răspundere penală nu pentru infectarea sau altă impurificare a apelor de suprafață, dar pentru daunele aduse SA „Balîc”, pe când acuzarea urma să stabilească daunele aduse lacului Congaz.

15. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință pronunțându-se pentru respingerea acestuia, din motiv că argumentele invocate de apărare au constituit obiect de judecare în instanța de apel, care în conformitate cu prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, au fost examinate detaliat.

Astfel, acuzatorul de stat consideră că probelor administrate la dosar le-a fost dată a apreciere justă, iar vinovăția inculpaților rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

16. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Ion Cerga, acesta a invocat drept temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține, că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la admiterea, din alte motive a apelurilor declarate de avocatul Ion Cerga în numele inculpatului Hristofor Ibrîșim și ÎM „Su-Canal” și al inculpatului Hristofor Ibrîșim, și în temeiul art. 60 Cod penal, fiind încetat procesul penal intentat în privința lui Hristofor Ibrîșim și ÎM „Su-Canal” în baza art. 229 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

La fel, hotărârea contestată cuprinde și motivele pentru care a fost respins apelul declarat de avocatul Ion Cerga cu privire la condamnarea lui Hristofor Ibrîșim în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu menținerea în această parte a sentinței.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția lui Hristofor Ibrîșim

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 229, 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar a Întreprinderii Municipale „Su-Canal” de art. 229 Cod penal.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, nefiind constatată prezența temeiului invocat de apărare în sensul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs, menționează, că temeiul invocat de recurent - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din conținutul deciziei atacate rezultă, că instanțele de fond corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunilor de către Hristofor Ibrîșim și ÎM „Su-Canal”, pe care le-au menționat în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia privind vinovăția acestora.

Deci, instanțele de fond corect au constatat, că în baza dispoziției primarului-interimar al mun. Comrat nr. 126 din 28 aprilie 2007 și a ordinului directorului ÎM „Su-Canal” mun. Comrat nr. 27 din 30 aprilie 2007 (f. d. 112-113 vol. I), Hristofor Ibrîșim a fost numit director interimar al ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, pentru perioada 28 aprilie 2007 - 03 iunie 2007, care potrivit statutului întreprinderii și a obligațiilor funcționale ale directorului ÎM „Su-Canal” era persoană cu funcție de răspundere, împuternicită cu drepturi și obligații de a efectua acțiuni de conducere și gestionare a persoanei juridice nominalizate.

Totodată, instanța de apel menținând sentința în partea condamnării inculpatului Hristofor Ibrîșim în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, corect a reținut, că inculpatul cunoscând despre faptul că la 10 mai 2007, în urma defecțiunilor tehnice a avut loc deteriorarea pompei care evacua apele uzate și nepurificate din camera de primire a stației de pompare și le direcționa spre instalația de purificare, fiind responsabil și având posibilitatea reală de a da indicații urgente pentru remedierea situației apărute, nu a îndeplinit în mod corespunzător obligațiunile sale de serviciu, prin ce a încălcat pct. 12 al Statutului ÎM „Su-Canal” și pct. 1, 8 partea a II a Fișei de post a conducătorului ÎM „Su-Canal”.

Sub acest aspect instanța de apel just a specificat, că conducerea ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, nu a întreprins careva măsuri în vederea reparării pompei de rezervă deteriorate și înlocuirea pieselor uzate la pompa în funcțiune, contrar faptului că despre acest fapt era cunoscut cu cel puțin 2 săptămâni înainte.

În susținerea acestor concluzii, instanța de apel corect a remarcat, că la caz prezintă importanță declarațiile martorului Dmitrii Spotarenco, operator la ÎM „Su-Canal”, care a menționat, că la 12 mai 2007 când a intrat în tura de schimb, reparațiile

nu au început, iar el personal nu a primit de la conducere careva indicații privind demontarea pompei defectate (f. d. 106-108, vol. III).

La fel, martorul Veaceslav Serbov a declarat, că dacă piesele de rezervă ar fi fost disponibile, atunci reparația pompei ar fi putut fi îndeplinită în timp de 2 zile, însă la data de 14 mai 2007, după câteva zile de la momentul deteriorării, pompa defectată nu era demontată și careva acțiuni în vederea redresării situației încă nu erau întreprinse (f. d. 157-158, vol. I).

În conexiunea celor relatate, Colegiul penal reiterează că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 329 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune îndeplinirea corespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor sale de serviciu.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de îndeplinire necorespunzătoare sau în inacțiunea de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții mari cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Totodată, în sensul art. 329 Cod penal, se are în vedere că infracțiunea de neglijență în serviciu se poate produce pe calea inacțiunii, adică neîndeplinirea obligațiilor de serviciu sau a acțiunii, atunci când persoana îndeplinește necorespunzător obligațiile de serviciu.

Prin neîndeplinire a obligațiilor de serviciu se subînțelege omisiunea făptuitorului de a-și îndeplini obligațiile de serviciu, obligațiuni ce decurg din competența lui de serviciu, pe care făptuitorul putea și trebuia să le îndeplinească.

Prin urmare, argumentul apărării precum că inculpatului Hristofor Ibrișim nu i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale în calitate de administrator al întreprinderii și nu poate fi învinuit pentru neexecutarea atribuțiilor prevăzute în Fișa de post, nu poate fi reținut, fiind corect apreciat ca o metodă de apărare.

În ceea ce ține de argumentul privind lipsa mijloacelor financiare, Colegiul penal, reține că, instanța de apel analizând probele administrate la dosar, corect a constatat că suma necesară pentru efectuarea reparației pompei constituia 3845 lei (f. d. 148, vol. II), iar la conturile întreprinderii la 11 mai 2007, erau 23000 lei (f. d. 31, vol. III), adică întreprinderea dispunea de suficiente mijloace pentru remedierea utilajului defectat.

Aici fiind necesar de a se menționa, că versiunea inculpatului privind imposibilitatea îndeplinirii obligațiilor de serviciu în termeni utili, nu a putut fi îndeplinită din motiv că nu avea dreptul de semnătură a documentelor bancare, a fost combătută just de către instanța de apel prin faptul că Hristofor Ibrișim conștientizând consecințele ce puteau surveni, nu a comunicat acest lucru organelor administrației publice, dar nici nu a solicitat ajutorul factorilor de decizie sau administrației publice locale.

Astfel, se va remarca, că instanța de apel analizând probele administrate la dosar, îndeosebi declarațiile martorilor și ale inculpatului potrivit cărora din cauza defecțiunii pompei, apele nefiltrate prin gurile de vizitare s-au revărsat în râul Ialpug, iar ulterior în lacul Congaz, fapt confirmat și prin rezultatele examenului de expertiză nr. 31-38 din

14 iunie 2007, din care rezultă că apa din lacul Congaz a fost infectată cu ape de canalizare (f. d. 66-67, vol. I), corect a menținut soluția primei instanțe privind constatarea vinovăției lui Hristofor Ibrîșim în săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu, manifestată prin neîndeplinirea corespunzătoare de către acesta a obligațiilor de serviciu.

De altfel, instanța de apel corect a menționat și faptul că probatoriul administrat la dosar, denotă că prin inacțiunile directe ale ÎM „Su-Canal” și al conducătorului la acel moment al întreprinderii, Hristofor Ibrîșim, au fost infectate apele de suprafață ale lacului Congaz, care au cauzat daune în proporții considerabile resurselor piscicole, adică aici fiind dovedită și vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal.

Deci, cu referire la componența infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, se va specifica, că obiectul material principal îl constituie apele de suprafață sau subterane, iar obiectul material secundar îl reprezintă regnul animal sau vegetal, resursele piscicole sau corpul persoanei.

În acord cu prevederile Legii nr. 149 din 08 iunie 2006 privind fondul piscicol, pescuitul și piscicultura, prin resurse piscicole, se subînțelege fondul piscicol, adică totalitatea populațiilor de pești și de alte organisme acvatice.

Astfel, că legea nominalizată, nu divizează resursele piscicole, în pește industrial și pește care viețuiește în mod natural în obiectivele acvatice.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 229 Cod penal, în speța dată, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de infectare sau altă impurificare a apelor de suprafață ori subterane; 2) urmările prejudiciabile sub forma daunelor în proporții considerabile cauzate resurselor piscicole; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume apele uzate sau alte deșeuri ale întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor industriale, agricole, comunale ori de altă natură.

Infracțiunea de poluare a apei poate fi săvârșită și prin inacțiune care se exprimă prin neluarea de măsuri în vederea protejării locurilor de purificare a apei, neluarea de măsuri în vederea purificării apelor uzate sau a deșeurilor întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor industriale, agricole, comunale, neluarea măsurilor în vederea protejării locurilor (bazinelor) în care se află stocate aceste ape și deșeuri împotriva unor eventuale inundații, în urma cărora aceste ape se scurg în sursele de apă (râuri, lacuri, canale etc.), infectându-le.

Componența de infracțiune este materială: pentru realizarea ei este necesară survenirea consecințelor prejudiciabile indicate în art. 229 Cod penal, la caz, cauzarea daunelor în proporții considerabile resurselor piscicole.

În calitate de subiect al infracțiunii prevăzute la art. 229 Cod penal, poate fi atât persoana fizică, responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani cât și persoana juridică (cu excepția autorității publice).

Potrivit art. 2 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin autoritate publică se subînțelege orice structură organizatorică sau organ, instituite prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Iar conform art. 179 alin. (2)-(3) Cod civil, întreprinderile municipale se fondează și se dotează de către autoritățile administrației publice locale.

Întreprinderile municipale sunt persoane juridice și răspund pentru obligații cu tot patrimoniul lor.

În același context, se va remarca că Legea nr. 845 din 03 ianuarie 1992, cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, la alin. (2) stabilește, că întreprinderea municipală se înființează și se dotează cu bunuri de organul de autoadministrare locală.

Întreprinderea municipală este persoană juridică și poartă răspundere pentru obligațiile asumate cu întreg patrimoniul lor.

Autoritățile administrației publice locale nu poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii municipale, iar întreprinderea nu poartă răspundere pentru obligațiile autorităților administrației publice locale.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal enunță că din conținutul componentei infracțiunii prevăzute de art. 229 Cod penal, nu se evidențiază, că prejudiciul cauzat prin infracțiunea nominalizată poate fi cauzat exclusiv statului.

Față de considerentele enunțate, Colegiul penal conchide, că argumentele invocate de către apărare în cererea de recurs precum că cauzarea daunelor unui agent economic nu poate servi ca un element constitutiv a infracțiunii ecologice; peștele industrial crescut de un agent economic nu poate fi definit ca resurse piscicole, precum și că inculpații nu pot fi trași la răspundere pentru daunele aduse SA „Balîc”, au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, expusă în prezenta decizie la **pct. 13.1**.

Prin urmare, afirmația apărării precum că în cazul supus judecării, nu este dovedită legătura cauzală dintre acțiunile inculpaților și consecințele survenite, nu poate fi reținută.

Distinct de cele menționate, Colegiul penal relevă și corectitudinea soluției instanței de apel privind încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului Hristofor Ibrișim și persoanei juridice ÎM „Su-Canal” în baza art. 229 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În susținerea acestei concluzii se reține că prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 229 face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar potrivit art. 60 Cod penal, persoanele se liberează de răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii, au expirat 5 ani.

În ceea ce privește dezacordul apărării cu modalitatea de desfășurare a expertizei probelor de apă preluate din lacul Congaz, mun. Comrat, instanța de recurs relevă că la etapa respectivă, atât inculpatului Hristofor Ibrișim cât și avocatului Ion Cerga, le-au fost comunicate rezultatele rapoartelor de expertiză nr. 39-43/cod 507 din 14 iunie 2007, 31-38/cod 507 din 14 iunie 2007 și nr. 359-366/ cod 507 din 11 iunie 2007, fapt confirmat prin procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 22 octombrie 2009 (f. d. 68, vol. I), la care ultimii au indicat că obiecții și demersuri nu au.

Cu referire la argumentul apărării precum că instanța de apel greșit a indicat în dispozitivul hotărârii contestate, că ÎM „Su-Canal” a fost condamnată și în baza art. 329 Cod penal, Colegiul penal menționează că, eroarea la care se face referire în recurs constituie de fapt, o eroare materială, iar potrivit art. 249 Cod de procedură

penală, aceasta urmează a fi corectată de către instanța de judecată care a adoptat hotărârea.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă, că temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, invocate de apărare în cererea de recurs, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei instanței de apel în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de avocatul Ion Cerga în numele inculpaților Hristofor Ibrișim și ÎM „Su-Canal” mun. Comrat, ca fiind vădit neîntemeiat.

17. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Cerga în numele inculpaților Hristofor Ibrișim și Întreprinderea Municipală „SU-CANAL”, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui *Ibrișim Hristofor Hristofor și ÎM „SU-CANAL”*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Petru Moraru

Dumitru Mardari